

DOI: <https://doi.org/10.18524/2411-2054.2023.50.280268>

УДК 342.56

Ю. В. Заліпаєв, адвокат, здобувач
третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти
Одеський національний університет імені І. І. Мечникова
Кафедра адміністративного та господарського права
Французький бульвар, 24/26, Одеса, 65058, Україна
e-mail: valeriyurii@gmail.com

О. О. Пузирний, адвокат, здобувач
третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти
Одеський національний університет імені І. І. Мечникова
Кафедра адміністративного та господарського права
Французький бульвар, 24/26, Одеса, 65058, Україна
e-mail: 9lexalex@gmail.com

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЗАХИСТУ АДВОКАТОМ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Дана стаття присвячена аналізу актуальних проблем, з якими стикаються адвокати під час захисту прав інтелектуальної власності їх клієнтів. В умовах швидкого технологічного розвитку та глобалізації, інтелектуальна власність стає значущою цінністю, однак вона, також, стає більш уразливою до порушень. Отже, адвокатам необхідно мати глибоке розуміння понять і принципів інтелектуальної власності та знати правові аспекти, пов'язані з її захистом.

В статті здійснено аналіз основних проблем, з якими зіштовхуються адвокати під час захисту прав інтелектуальної власності. Серед них варто відзначити дуже тривалі строки на отримання прав на об'єкт інтелектуальної власності, порушення авторських прав, плагіат, незаконне використання авторських творів, порушення патентних прав та підробку товарних знаків. Адвокатам доводиться проводити дослідження, збирати докази та представляти інтереси своїх клієнтів у судових процедурах з метою забезпечення ефективного захисту їх прав.

Зростання технологій та розвиток цифрової економіки створюють нові виклики у сфері захисту прав інтелектуальної власності. Адвокатам необхідно бути в курсі останніх технологічних тенденцій та розуміти, як ці технології впливають на правові аспекти інтелектуальної власності. Вони повинні адаптуватися до нових реалій цифрової економіки та забезпечувати адекватний захист прав своїх клієнтів у цифровому середовищі.

Адвокати також повинні залучаються до міжнародної співпраці щодо захисту інтелектуальної власності. Глобалізація та міжнародна торгівля висувають нові вимоги до адвокатів, оскільки порушення прав інтелектуальної власності можуть мати міжнародний характер. Співпраця з адвокатами з інших країн дозволяє обмінюватися досвідом та координувати зусилля для ефективного захисту прав клієнтів у міжнародному контексті.

Підкреслено, що сьогодні існує нагальна потреба запровадження в національне законодавство спрощеної форми реєстрації об'єкту інтелектуальної власності для адвокатів. Швидкий технологічний прогрес і глобалізація створюють нові виклики у цій сфері, адвокатам потрібно бути готовими до адаптації до змін та використання сучасних інструментів та технологій для ефективного захисту прав своїх клієнтів. Також, важли-

во підкреслити значення міжнародної співпраці для успішного захисту інтелектуальної власності в глобальному масштабі.

Ключові слова: адвокат, адміністративне право, адміністративні правовідносини, права інтелектуальної власності, захист прав інтелектуальної власності, адміністративне провадження щодо реєстрації прав інтелектуальної власності, заходи адміністративної відповідальності.

Постановка проблеми. У цій статті будуть розглянуті наступні проблемні питання, з якими стикаються адвокати під час захисту прав інтелектуальної власності: тривалість розгляду звернень про отримання прав на об'єкт інтелектуальної власності; складність інтелектуальної власності; недостатня міжнародна співпраця з адвокатами.

Тривалість розгляду звернень про отримання прав на об'єкт інтелектуальної власності. Отримання прав на об'єкт інтелектуальної власності є важливим кроком у захисті інтелектуальних прав, але відомо, що процес реєстрації може бути повільним і затягуватися на значні терміни. Це ставить під загрозу права власників інтелектуальної власності та гальмує інноваційний розвиток.

Складність інтелектуальної власності. Поняття інтелектуальної власності є широким і охоплює авторські права, патенти, товарні знаки та інші права. Розуміння та захист цих різних форм інтелектуальної власності можуть становити виклик для адвокатів, оскільки вони повинні мати глибокі знання в цих галузях. Захист інтелектуальної власності стає складнішим у зв'язку зі зростанням глобалізації. Багато компаній мають міжнародні патенти та товарні знаки, і адвокати повинні мати розуміння міжнародного права і процедур для ефективного захисту прав своїх клієнтів в різних юрисдикціях. Адвокати зіштовхуються з проблемами, пов'язаними з порушенням прав інтелектуальної власності. Це може включати плагіат, незаконне використання авторських творів, порушення патентних прав або підробку товарних знаків. Адвокатам доводиться збирати докази та виступати у судових процедурах для захисту прав своїх клієнтів. Швидкий розвиток технологій, зокрема, в сфері цифрових технологій і Інтернету, створює нові виклики для захисту прав інтелектуальної власності. Адвокатам потрібно бути в курсі останніх технологічних тенденцій та розуміти, як ці технології впливають на правові аспекти інтелектуальної власності. В епоху цифрової економіки з'являються нові моделі бізнесу та способи використання інтелектуальної власності, які можуть порушувати традиційні правові рамки. Адвокатам доводиться пристосовуватися до цих нових реалій і забезпечувати адекватний захист прав своїх клієнтів у цифровому середовищі.

Недостатня міжнародна співпраця з адвокатами. Захист прав інтелектуальної власності вимагає міжнародної співпраці та взаємодії з правоохоронними органами та органами інтелектуальної власності різних країн. Адвокатам потрібно знати процедури міжнародної охорони інтелектуальної власності та вміти співпрацювати з колегами з інших юрисдикцій.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Окремі аспекти проблем права інтелектуальної власності та статус його учасників висвітлюються у працях таких вчених, як: І. І. Дахно, В. А. Жаров, В. М. Капіца, О. А. Підпригора, О. О. Підпригора, О. Д. Святоцький, Р. Б. Шишка та інші. Якщо говорити про дослідження

правового статусу адвоката, то даному питанню присвячено досить багато наукових праць таких вчених, як Т. В. Вільчик, А. В. Кузьмінних, З. В. Ромовська, О. Д. Святоцький, А. М. Титов, Д. П. Фіолевський, П. В. Хотенець та інші.

Метою даної статті є дослідження важливих проблем з якими стикаються адвокати при захисті прав інтелектуальної власності та пошук шляхів їх вирішення.

Виклад основного матеріалу. Розвиток України у сучасних реаліях соціальних, економічних та військових викликів, є неможливим без пошуку нових напрямків розвитку та покращення національної економіки. Такий розвиток на сьогоднішній день все більше пов'язаний з впровадженням різних об'єктів інтелектуальної власності. Досвід європейських країн із розвиненою економікою підтверджує, що інтелектуальна діяльність дає стимул для стрімкого розвитку держави, оскільки впровадження новітніх, передових, розробок в усіх сферах діяльності несе за собою лише позитивні наслідки.

Пріоритетним сьогодні є пошук способів створення ефективної системи, яка спроможна забезпечити технологічну модернізацію національної економіки на основі передових технологій. Однак, даної цілі неможливо досягти без удосконалення державної системи правової охорони інтелектуальної власності задля того, щоб перетворити наукові здобутки країни на дієвий ресурс економічного процвітання.

Охорона прав інтелектуальної власності має забезпечити сучасні вимоги, бути справедливою та, водночас, демократичною, однак, в першу чергу, доступною.

На сьогоднішній день адвокат постає перед численною кількістю проблемних аспектів, а, тому, розуміння та пошук шляхів їх подолання допоможе адвокатам ефективно захищати права інтелектуальної власності своїх клієнтів і сприятиме створенню справедливого та інноваційного правового середовища.

З метою детального аналізу суті поставлених питань, перш за все, необхідно розпочати з понятійного апарату, та визначити дефініції досліджуваних питань.

Т. В. Вільчик, зазначає, що «адвокатська діяльність відображає публічний інтерес суспільства, який, у тому числі, полягає в зміцненні режиму законності, охорони прав громадян, забезпеченні принципу змагальності у судовому процесі, досягненні істини, своєчасному припиненні порушень прав і свобод громадян, поновленні порушених прав» [1, с. 62].

Правовий статус адвоката в Україні визначається Конституцією України та чинним законодавством про адвокатуру. Відповідно до ст. 59 Конституції України, кожен має право на професійну правничу допомогу [4, ст. 59]. Згідно статті 131-2 Конституції України, для надання професійної правничої допомоги в Україні діє адвокатура. Засади організації і діяльності адвокатури та здійснення адвокатської діяльності в Україні визначаються законом [4, ст. 131-2].

Відповідно до ч. 1 ст. 2 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» від 5 липня 2012 року, «адвокатура України – недержавний самоврядний інститут, що забезпечує здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги на професійній основі, а, також, самостійно вирішує питання організації і діяльності адвокатури в порядку, встановленому цим Законом» [6, ст. 2].

Якщо говорити про захист прав інтелектуальної власності, передусім, варто визначити, що саме являє собою інтелектуальна власність.

Зазвичай поняття «інтелектуальна власність» застосовують для позначення сукупності виключних прав як особистого (морального), так й майнового характеру на результати інтелектуальної, творчої діяльності.

В Цивільному кодексі України право інтелектуальної власності визначається як «право особи на результат інтелектуальної, творчої діяльності або на інший об'єкт права інтелектуальної власності», визначений національним законодавством [7, ст. 418].

Право на захист розуміється як самостійне суб'єктивне право і реальна правова можливість, що виникає лише за порушення або оскарження останнього і реалізується в межах охоронних правовідносин [10, с. 134].

Після визначення категоріального апарату варто більш детально зосередитися на конкретних проблемах, які постають перед адвокатом при захисті прав інтелектуальної власності.

На нашу думку, найголовнішою проблемою являється тривалість розгляду звернень про отримання прав на об'єкт інтелектуальної власності, оскільки при неможливості своєчасного узаконення здобутків творчої або інтелектуальної діяльності подальший захист буде ускладнено, а в певних випадках взагалі стане неможливим.

З метою комплексного аналізу даної проблеми, необхідно звернути увагу на фактори, що спричиняють тривалу реєстрацію прав інтелектуальної власності, як виду адміністративного провадження.

Перш за все, процедури та вимоги, пов'язані з реєстрацією, можуть бути складними та заплутаними, вимагаючи значних зусиль від власників прав. Бюрократичні процедури, довгі терміни розгляду заявок та велика завантаженість органів, які відповідальні за реєстрацію, також сприяють затягуванню процесу.

Другим фактором, що негативно впливає на реєстрацію прав інтелектуальної власності, є відсутність достатнього фінансування та технічних ресурсів, необхідних для ефективної обробки та розгляду заявок на отримання прав на об'єкт інтелектуальної власності. Це призводить до недостатньої кількості кваліфікованих фахівців, відповідальних за проведення процедури реєстрації, та технічних засобів, необхідних для швидкого та ефективного оброблення документації.

Крім того, недостатня правова свідомість щодо низки процедур та недостатня інформаційна підтримка для потенційних власників прав інтелектуальної власності є ще однією проблемою, яка призводить до тривалості реєстрації. Багато власників прав не мають належного розуміння даного процесу, включаючи вимоги до документації, терміни подачі заявок та інші важливі аспекти. Це призводить до помилок та затримок у процесі отримання прав на об'єкт інтелектуальної власності.

Нарешті, проблема тривалого отримання прав на об'єкт інтелектуальної власності може бути пов'язана з великим обсягом заявок, які подаються на реєстрацію. Зростання числа інноваційних продуктів та технологій, а, також, глобалізація ринків, призводить до збільшення навантаження на органи, відповідальні за реєстрацію. Це може призвести до затримок та відставання у розгляді заявок, що має негативний вплив на права власників інтелектуальної власності.

Для вирішення цих проблем, на нашу думку, необхідно вжити наступні заходи. По-перше, спрощення процедур та вимог, пов'язаних з реєстрацією, може сприяти прискоренню процесу. По-друге, необхідно забезпечити належне фінансування та ресурси для забезпечення ефективної роботи органів, відповідальних за реєстрацію. Крім того, можуть бути розглянуті варіанти використання сучасних технологій, таких як електронна реєстрація, для спрощення та прискорення процесу реєстрації. Впровадження автоматизованих систем обробки заявок та електронного документообігу може сприяти ефективнішому управлінню процесом отримання прав на об'єкт інтелектуальної власності та зменшенню часу, необхідного для обробки заявок.

Також, в контексті даної проблеми, на нашу думку, доцільно запропонувати встановлення спрощеної системи реєстрації, коли пакет документів подає саме адвокат, ідея полягає в тому, що адвокат, як професіонал в галузі права, й, в тому числі, права інтелектуальної власності, зможе якісно підготувати необхідний пакет документів та обґрунтувати таке звернення з урахуванням чинних нормативно-правових актів. В подальшому орган, який відповідальний за реєстрацію об'єкту інтелектуальної власності отримує пакет документів, який підготовлений професійно та у відповідності до чинного законодавства позбавлений необхідності розглядати звернення, які не відповідають цим вимогам.

Таким чином, ми пропонуємо спростити систему отримання прав на об'єкт інтелектуальної власності та зменшити термін розгляду у тому випадку, коли пакет документів готується та подається саме адвокатом.

В даному випадку буде існувати два способи отримання прав на об'єкт інтелектуальної власності: загальний – коли особа самостійно реєструє це право, та спрощений – коли об'єкт від імені особи реєструє адвокат.

Переваги даного розмежування є очевидними, по-перше, особа яка має невідкладно узаконити свої права на інтелектуальну власність зможе отримати результат в найкоротші строки. По-друге, уповноважений на реєстрацію такого права орган отримає пакет документів, який повністю відповідає чинним нормативно-правовим актам, а, тому, і строк такого розгляду повинен бути зменшений. По-третє, надання таких привілеїв для представників адвокатської професії приверне увагу нових професіоналів до даного питання, що стане новим кроком у розвитку інтелектуального права України.

Варто зазначити, що в такому разі держава повинна контролювати якість роботи адвокатів, як слушно зазначив А. В. Кузьмінних, держава, будучи відповідальною за якість правової допомоги, очевидно, має контролювати й кадровий склад та фаховий рівень адвокатів, що залучені у цей вид діяльності. Перефразовуючи відомий вираз – хто надає фінансування, той і визначає правила [5, с. 86].

Однак, в контексті даного питання варто зазначити, що даний контроль не повинен бути надмірним, слід погодитись з думкою С. В. Гончаренко, який зазначав, що таке втручання є правомірним та відповідним до європейських стандартів, але тільки при умові дотримання двох ключових стандартів: 1) втручання має бути таким, що повністю, без жодних «перегинів» відповідає поставленій меті; 2) втручання має бути пропорційним, тобто таким, що є мінімально необхідним для визначеної мети. В протилежному випадку, якщо держава під благородними гаслами вдається до дій, що обмежують суверенність адвокатури в

більшому обсязі, ніж це мінімально необхідно для досягнення поставленої законної мети, то порушення фундаментальних принципів адвокатури неминуче [2, с. 14].

Складність інтелектуальної власності полягає в тому, що поняття інтелектуальної власності охоплює широкий спектр правових категорій, які включають авторські права, патенти, товарні знаки, промислові зразки, комерційні секрети та інші форми інтелектуальної власності. Кожна з цих категорій має власні правові норми, процедури реєстрації та захисту. Адвокатам, які спеціалізуються на захисті прав інтелектуальної власності, потрібно мати глибокі знання і розуміння цих різних форм інтелектуальної власності, а, також, вміти застосовувати відповідні правові норми для їх захисту. Наприклад, авторське право стосується захисту літературних, художніх, музичних та інших творів. Адвокатам потрібно мати глибоке розуміння авторських прав та їх обмежень, а, також, знати процедури реєстрації авторських прав та способи захисту цих прав у судових процедурах. Патентне право стосується нововведень та винаходів, і вимагає від адвокатів розуміння процедур патентування, пошуку патентної чистоти, охорони патенту та розв'язання патентних суперечок. Товарні знаки використовуються для ідентифікації товарів або послуг і мають важливе комерційне значення. Адвокатам потрібно знати процедури реєстрації товарних знаків, охорони від незаконного використання та вирішення спорів щодо них. Складність інтелектуальної власності полягає також в тому, що ці права можуть мати міжнародне розповсюдження і використання. Інтелектуальна власність може мати світове значення, і компанії можуть мати права на інтелектуальну власність в різних країнах. Це призводить до потреби знати і розуміти правові норми та процедури захисту інтелектуальної власності в різних юрисдикціях.

Завдяки глобалізації та широкому доступу до інформації, порушення прав інтелектуальної власності можуть відбуватися в онлайн-середовищі, де важко встановити юрисдикцію та визначити відповідальність за порушення. Адвокатам доводиться розуміти технічні аспекти цифрових технологій та процедури збору доказів, щоб ефективно захищати права своїх клієнтів.

Складність інтелектуальної власності, також, виникає зі змінюваною природою створення та використання інтелектуальних активів. Наприклад, відкритий доступ до даних та вільний обмін інформацією можуть підірвати традиційні підходи до захисту прав інтелектуальної власності. Адвокатам потрібно знати про нові моделі бізнесу, ліцензування, відкритий код та інші інноваційні підходи до захисту та використання інтелектуальної власності.

Крім того, складність інтелектуальної власності може виникати із зміною правового середовища. Законодавство про інтелектуальну власність постійно еволюціонує, а нові правила та норми можуть впливати на захист і використання інтелектуальної власності. Адвокатам потрібно бути в курсі останніх змін у законодавстві та судовій практиці, щоб забезпечувати ефективний захист прав своїх клієнтів.

Захист прав інтелектуальної власності в міжнародній співпраці та взаємодії з правоохоронними органами та органами інтелектуальної власності є важливим аспектом гарантування ефективного захисту інтелектуальних прав в Україні та інших країнах. Міжнародна співпраця в цій сфері сприяє обміну досвідом,

нормативному регулюванню та спільним діям для боротьби з порушенням прав інтелектуальної власності.

Один з головних аспектів міжнародної співпраці – це укладання міжнародних договорів та участь у міжнародних організаціях, спрямованих на захист прав інтелектуальної власності. Україна, наприклад, є членом Всесвітньої організації інтелектуальної власності (ВОІВ) та багатьох інших міжнародних організацій, таких як Всесвітня організація торгівлі (ВОТ) та Європейський патентний офіс (ЄПО), що сприяє взаємодії та спільним зусиллям у сфері захисту прав інтелектуальної власності.

16 червня 1994 року було підписано Угоду про партнерство і співробітництво між Україною і Європейськими Співтовариствами та їх державами-членами. Угоду ратифіковано 10 листопада 1994 року, набула чинності – 01 березня 1998 року (надалі – Угода про партнерство) [8]. Укладенням Угоди про партнерство, прийняттям інших документів, які визначають правові засади співпраці між Україною та ЄС, було започатковано складний і довгостроковий процес адаптації національного законодавства до законодавства Європейського Союзу [3, с. 116]. Статтею 50 Угоди про партнерство визначено, що Україна продовжить удосконалювати захист прав на інтелектуальну власність для того, щоб до кінця п'ятого року після набуття чинності Угодою, забезпечити рівень захисту, аналогічний до існуючого в Співтоваристві, включаючи ефективні засоби забезпечення дотримання таких прав [7]. Україна зобов'язалась вжити заходів для забезпечення того, щоб її законодавство поступово було приведене у відповідність до законодавства Співтовариства. Зокрема, приблизна адекватність законів матиме місце в таких галузях: закон про митницю, інтелектуальна власність тощо (стаття 51 Угоди про партнерство). Перші кроки національне законодавство робить і у сфері адміністративної відповідальності. Зокрема, ст. 51-2 КУпАП, яка передбачає адміністративну відповідальність за порушення прав на об'єкт права інтелектуальної власності, постійно доповнюється та змінюється.

Україна, також, здійснює співпрацю з іншими країнами у сфері захисту прав інтелектуальної власності. Це включає обмін інформацією, здійснення спільних розслідувань, навчання та консультації між країнами. Така взаємодія сприяє покращенню спільних практик інтелектуальної власності, вирішенню спільних проблем та встановленню міжнародних стандартів у цій сфері.

Приймаючи до уваги, що адвокат є ключовою фігурою в захисті прав інтелектуальної власності недостатня міжнародна співпраця з адвокатами у даній сфері є важкою проблемою, яка потребує уваги та подальшого вдосконалення. Деякі шляхи подолання цієї проблеми можуть включати:

1. З метою зміцнення міжнародних механізмів співпраці необхідно сприяти створенню і підтримці ефективних міжнародних механізмів співпраці між адвокатськими організаціями та правоохоронними органами, спеціалізованими установами, такими як Всесвітня організація інтелектуальної власності (ВОІВ) та Інтерпол.

2. Щодо розширення обміну інформацією, необхідно стимулювати обмін інформацією між країнами щодо порушень прав інтелектуальної власності та способів їх протидії. Це може включати обмін даними про порушників, тенденції ринку, судові рішення та передовий досвід у сфері захисту прав інтелектуальної власності.

3. Крім цього, важливо забезпечити активну участь адвокатів у міжнародних форумах, конференціях, семінарах та інших заходах, що стосуються захисту прав інтелектуальної власності. Це сприятиме обміну досвідом, розширенню знань та підвищенню кваліфікації адвокатів у цій галузі.

4. Також, для ефективного захисту прав інтелектуальної власності в міжнародному масштабі може бути розробка спільних стандартів. Міжнародні адвокатські організації можуть спільно розробляти і встановлювати стандарти щодо захисту прав інтелектуальної власності. Це може включати розробку загальних критеріїв професійної етики для адвокатів, які працюють у цій галузі, а, також, рекомендації щодо ефективних практик і стратегій захисту прав інтелектуальної власності.

5. Узагальнюючи, захист прав інтелектуальної власності в міжнародній співпраці та взаємодії з правоохоронними органами та органами інтелектуальної власності України та інших країн є важливим завданням, яке сприяє створенню справедливих умов для творчості, інновацій та розвитку економіки. Це забезпечує захист прав власників інтелектуальної власності, сприяє їхній економічній вигоді та стимулює інноваційну діяльність, а, тому, зміцнення міжнародної співпраці з адвокатами є важливим для розвитку даного інституту в цілому.

Висновки і пропозиції. Загалом, вирішення проблем тривалої реєстрації прав інтелектуальної власності вимагає комплексного підходу та спільних зусиль урядових органів, академічної спільноти, бізнесу та інших зацікавлених сторін. Швидка та ефективна реєстрація прав інтелектуальної власності є важливим чинником для сприяння інноваційному розвитку, захисту творчого потенціалу та стимулювання економічного зростання.

Крім цього, спрощена система отримання прав на об'єкт інтелектуальної власності може зменшити бюрократичні процедури та адміністративну вагу, пов'язану з подачею та обробкою заявок на набуття прав інтелектуальної власності. Також, спрощена система отримання прав на об'єкт інтелектуальної власності може зробити процес більш доступним для адвокатів та їх клієнтів. Це може привернути більше людей до захисту своїх прав інтелектуальної власності, забезпечуючи ширшу інноваційну діяльність та розвиток.

За результатами дослідження пропонуємо спростити систему отримання прав на об'єкт інтелектуальної власності та зменшити термін розгляду, у тому випадку, коли пакет документів готується та подається саме адвокатом.

Швидка та спрощена система отримання прав на об'єкт інтелектуальної власності може допомогти адвокатам більш ефективно захищати права інтелектуальної власності своїх клієнтів. Чим швидше адвокати зможуть зареєструвати права своїх клієнтів, тим менше вірогідність незаконного використання чи копіювання їхніх творчих інтелектуальних продуктів.

Крім цього, швидкість отримання прав на об'єкт інтелектуальної власності може сприяти підвищенню конкурентоспроможності компаній та індивідуальних творців, оскільки вони зможуть швидше отримати офіційне підтвердження щодо власності своїх інтелектуальних прав. Це може дати їм перевагу на ринку та дозволити ефективніше захищати свої інтереси.

Швидка та проста система реєстрації може сприяти більш активному інноваційному середовищу, оскільки знання про швидкий та ефективний процес ре-

естрації може заохочувати більше людей та організації до розробки та захисту нових ідей і технологій.

Встановлення спрощеної системи отримання прав на об'єкт інтелектуальної власності може значно полегшити процес для адвокатів та їх клієнтів, зменшити бюрократичність, збільшити доступність та підвищити ефективність захисту прав. Це може мати позитивний вплив на інноваційну діяльність, конкурентоспроможність та загальний розвиток сфери інтелектуальної власності.

Складність інтелектуальної власності полягає в поєднанні різних форм правового захисту, глобальної природи інтелектуальної власності, змінюваного правового середовища. Адвокати, спеціалізуючись на інтелектуальній власності, повинні мати широкий обсяг знань та досвіду, щоб ефективно захищати права своїх клієнтів у цій складній галузі.

Взаємодія між правоохоронними органами та органами інтелектуальної власності включає обмін інформацією, спільне розслідування справ та координацію дій для запобігання та припинення порушень прав інтелектуальної власності. Ця співпраця допомагає забезпечити ефективне реагування на порушення, виявлення та припинення незаконної діяльності, а, також, накладання відповідних санкцій на порушників, а, тому, з урахуванням нових викликів, які ставляться перед суспільством на сьогоднішній день необхідно сприяти розвитку міжнародної співпраці з адвокатами.

Список використаної літератури

1. Вільчик Т. Б. Адвокатура і держава: взаємодія в забезпеченні прав і законних інтересів громадян. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Юриспруденція*. 2014. № 10-1. С. 62-65.
2. Гончаренко С. В. Проблеми надання безоплатної правової допомоги. Короткий огляд новітніх тенденцій. *Адвокат*. 2011. № 11. С. 12-16.
3. Калініченко А. І. Шлях адаптації українського митного законодавства до світових стандартів. *Юридичний електронний журнал*. 2015. № 1. С. 115-118 URL: http://lsej.org.ua/1_2015/30.pdf (дата звернення: 09.04.2023).
4. Конституція України від 28.06.1996 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
5. Кузьмінних А. В. Роль інституту адвокатури в реалізації правозахисної функції громадянського суспільства: дис. ... канд. політ. наук. Одеса. 2008. 218 с.
6. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 5 липня 2012 року. № 5076-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17#Text> (дата звернення: 12.04.2023).
7. Про Рекомендації парламентських слухань «Захист прав інтелектуальної власності в Україні: проблеми законодавчого забезпечення та правозастосування»: Постанова Верховної Ради України від 27.06.2007 р. № 1243-V. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1243-v> (дата звернення: 10.04.2023).
8. Угода про партнерство і співробітництво між Україною та Європейськими Співтовариствами та їх державами-членами від 16 червня 1994 р. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/998_012 (дата звернення: 11.04.2023).
9. Цивільний кодекс України: Закон України від 16.01.2003 р. № 435-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 40-44. Ст. 356.
10. Шишка Р. Б. Охорона прав суб'єктів інтелектуальної власності у цивільному праві України: дис. докт. юрид. наук: 12.00.03 / Роман Богданович Шишка. Х., 2004. 469 с.

References

1. Vilchik, T. B. (2014). Advocate and the state: interaction in ensuring the rights and legitimate interests of citizens. *Scientific Bulletin of the International Humanitarian University. Ser.: Jurisprudence*. № 10-1. P. 62-65 [in Ukrainian].
2. Honcharenko S. V. (2011). Problems of providing free legal aid. A brief overview of the latest trends. *Lawyer*. № 11. P. 12-16 [in Ukrainian].
3. Kalinichenko A. I. (2015). The way to adaptation the ukrainian customs legislation with international standards. *Legal electronic journal*. № 1. P. 115-118. URL: http://lsej.org.ua/1_2015/30.pdf (date of application: 09.04.2023) [in Ukrainian].
4. Constitution of Ukraine dated June 28, 1996. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 1996. № 30. Art. 141 [in Ukrainian].
5. Kuzminnykh A. V. (2008). The role of the legal profession in the implementation of the human rights function of civil society: dis. ... candidate flight of science. Odesa. 218 p. [in Ukrainian].
6. On advocacy and advocacy: Law of Ukraine dated July 5, 2012. № 5076-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17#Text> (date of application: 12.04.2023) [in Ukrainian].
7. Pro Rekomendatsii parlamentskykh slukhan «Zakhyst prav intelektualnoi vlasnosti v Ukraini: problemy zakonodavchoho zabezpechennia ta pravozastosuvannia» (On Recommendations of Parliamentary Hearings «Protection of Intellectual Property Rights in Ukraine: Problems of Legislative Provision and Enforcement») Postanova Verkhovnoi Rady Ukrainy vid 27.06.2007 № 1243-V. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1243-v>. (date of application: 10.04.2023) [in Ukrainian].
8. Uhoda pro partnerstvo i spivrobitnytstvo mizh Ukrainoiu ta Yevropeiskymy Spivtovarystvamy ta yikh derzhavamy-chlenamy vid 16 chervnia 1994. [Agreement on partnership and cooperation between Ukraine and European Communities and their member of 16 June 1994]. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/998_012 (date of application: 11.04.2023) [in Ukrainian].
9. Civil Code of Ukraine. (2003, January 16). *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, 40-44, 356 [in Ukrainian].
10. Shyshka R. B. (2004). Okhorona prav subiektiv intelektualnoi vlasnosti u tsyvilnomu pravi Ukrainy [Protection of the rights of intellectual property subjects in the civil law of Ukraine] : avtoref. dys. ... kand. yuryd. nauk : 12.00.03. Kharkiv : Natsion. Un-t vnutrish. sprav. 32 s. [in Ukrainian]

Стаття надійшла 15.05.2023 р.

Yu. V. Zalipaiev, Attorney, PhD Student
Odesa I. I. Mechnikov National University
the Department of Administrative and Commercial Law
Frantsuzskiy Boulevard, 24/26, Odesa, 65058, Ukraine
e-mail: valeriyurii@gmail.com

O. O. Puzyrnyi, Attorney, PhD Student
Odesa I. I. Mechnikov National University
the Department of Administrative and Commercial Law
Frantsuzskiy Boulevard, 24/26, Odesa, 65058, Ukraine
e-mail: 9lexalex@gmail.com

PROBLEMATIC ISSUES IN INTELLECTUAL PROPERTY RIGHTS DEFENSE BY ATTORNEYS

Summary

This article aims to analyze the current challenges faced by attorneys in defending the intellectual property rights of their clients. In an era of rapid technological advancements and globalization, intellectual property has become a valuable asset but also more susceptible to infringements. Therefore, attorneys need to have a deep understanding of intellectual property concepts and principles, as well as the legal aspects associated with its protection.

The article analyzes the main issues encountered by attorneys in defending intellectual property rights. These include lengthy registration procedures for copyrights, copyright infringements, plagiarism, unauthorized use of copyrighted works, patent infringements, and trademark counterfeiting. Attorneys are required to conduct research, gather evidence, and represent the interests of their clients in legal proceedings to ensure effective protection of their rights.

The growth of technology and the development of the digital economy present new challenges in the field of intellectual property protection. Attorneys must stay informed about the latest technological trends and understand how these technologies impact the legal aspects of intellectual property. They need to adapt to the new realities of the digital economy and provide adequate protection for their clients' rights in the digital environment.

Attorneys should also engage in international cooperation regarding the protection of intellectual property. Globalization and international trade impose new requirements on attorneys, as infringements of intellectual property rights may have an international dimension. Collaborating with attorneys from other countries allows for the exchange of experiences and coordination of efforts to effectively protect clients' rights in an international context.

The conclusion of the article emphasizes the need for the introduction of a simplified registration process for intellectual property objects for attorneys and its significance. Rapid technological progress and globalization create new challenges in this field, and attorneys need to be prepared to adapt to changes and utilize modern tools and technologies for the effective defense of their clients' rights. The importance of international cooperation for successful intellectual property protection on a global scale should also be emphasized.

Keywords: attorney, administrative law, administrative legal relations, intellectual property rights, protection of intellectual property rights, administrative proceedings for the registration of intellectual property rights, measures of administrative liability.